

[Lange.]

Ser man paa Sverige, har Erhvervslivet dér, ikke mindst hvor det drejer sig om billige og rigelige Driftsmidler, helt andre Vilkaar at leve under end vort Erhvervsliv, og jeg vil gerne spørge, om det ikke har fremkaldt Betænkelighed hos den højtærede Finansminister at læse Dansk Dampskibsrederiforenings Henvendelse angaaende det Brud, der gennem denne Lovgivning gøres paa det hidtidige Princip om Fritagelse for Skabsbeskatning af Indtægter fra Virksomhed i Udlandet, dette Princip, at Indtægter, der er indtjent i Udlandet, ikke skal dobbeltbeskattes, naar man i den nævnte Henvendelse oplyser, at den danske Handelsflaades Tonnage, der i 1932 var paa 1 190 000 t, i 1936 er gaaet ned til 1 143 000 t, medens andre Lande, som den danske Skibsfart konkurrerer med, har haft en betydelig Fremgang. Og værre endnu er det maaske, at Flaaden ikke er forbedret eller forøget. I 1930 var 64 pCt. af den danske Handelsflaade under 15 Aar, i 1936 kun 53 pCt.; under 10 Aar var i 1930 46 pCt., i 1936 34½ pCt., og under 5 Aar i 1930 19½ pCt., i 1936 kun 11 pCt.

Fratager man paa denne Maade Skibsfarten Mulighed for Fornylse og Forbedring, vil Tilbagegangen hurtigt forstærkes. Hvor vilde det ikke valutamæssigt og beskæftigelsesmæssigt have haft Betydning i Øjeblikket, om vor Handelsflaade i Stedet for at være blevet forringet var blevet stærkt forøget! Hvad vilde det ikke have betydet med Hensyn til Tilførsel af fremmed Valuta — den overvejende Del af den danske Skibsfarts Indtægt fremskaffes jo udefra —, og hvad vilde det ikke have betydet for Beskæftigelsen af vore Søfolk, om man havde muliggjort en saadan Forøgelse!

Forholdene er for Skibsfarten saaledes, at faa gode Aar — og jeg tvivler om, at der er nogen, ogsaa inden for Regeringspartierne, der ikke har haabet, at den nuværende Situation for Skibsfarten skulde komme; har vi ikke i en Række af Aar, hvor vi har set Skibsfarten være udsat for store Vanskeligheder, med Forventning set hen til den Tid, da der skulde komme en Forbedring? — Forholdene er for Skibsfarten saaledes, siger jeg, at faa gode Aar vil skifte og altid har skiftet med en Række af daarlige Aar. Hvis man ikke muliggør det for Skibsfarten

— og det samme gælder en Række andre af vore Erhverv — at konsolidere sig til de vanskelige Aar, ja, saa ødelægger man efterhaanden hele vort Erhvervsliv.

Hvor stor en Del af vor Handel er ikke underkastet de samme skiftende Konjunkturer, maa arbejde med dyrere Driftsmidler end andre Steder? Naar der saa kommer et enkelt Aar, hvor Konjunkturerne gaar med, og hvor det var nødvendigt at lægge en Reserve til Side til et efterfølgende daarligt Aar, saa lægger man gennem ekstraordinære Skatter Beslag paa disse Henlæggelser! Derfor er de stærkt forøgede Skatter, som vi faar under dette Ministerium, og som vi maa vente at faa flere af, ikke alene et Spørgsmaal om de Byrder, man lægger paa Skatteyderne, eller hvor store Beløb man kan lade nogle faa store Skatteydere betale — disse store Skatteydere lider maaske i mange Tilfælde personligt ikke saa meget ved at tvinges til at forbruge noget af deres Formue —, men det vil i langt højere Grad være et Spørgsmaal om Samfundets økonomiske Udvikling og Fremtid og om Erhvervslivets Muligheder for i den kommende Tid at beskæftige det størst mulige Antal Mennesker under de bedst mulige Kaar. Den Kurs, der styres økonomisk af den siddende Regering, varsler ikke noget godt, og vi kan derfor fra mit Partis Side ikke medvirke til Gennemførelse af det foreliggende Forslag.

Martin Sørensen (Peterslund): Lovforslaget angaaende Udskrivning af ca. 25 Mill. Kr. i Form af en Merindkomstskat eller Tillægsskat har jo faaet en meget grundig Behandling i det andet høje Ting, hvor kyndige politiske Ordførere har givet Forslaget en meget indgaaende Omtale, baade hvad angaar Lovforslagets Indhold, dets tekniske Opbygning samt Forslagets Forudsætninger og dets Konsekvenser. Der vil derfor næppe være Grund til at skænke Forslagets Teknik og skattemæssige Opbygning nogen yderligere Omtale i dette høje Ting, og der vil være saa meget mindre Grund dertil, som det er en Nødvendighed, at Forslaget vedtages, eftersom forudgaaende Udgiftslove er vedtaget med Flertallets Stemmer her i Tinget. At Lovforslaget maa være, saaledes som det nu er forelagt af den højtærede Finansminister, fremgaar end-